

Posudek oponenta diplomové práce

V. CHOCENSKÁ, *Ekumenismus v díle Josefa Kubalíka*, Katolická teologická fakulta Univerzity Karlovy v Praze (vedoucí práce ThLic. David Bouma, Th.D.), Praha 2012.

Diplomová práce Vlasty Chocenské si klade docela zajímavý cíl: pokusit se zjistit a postihnout, jak se vyvíjel a proměňoval (teologický) postoj (a s ním související způsob vyjadřování) k ekumenismu v celoživotním díle Josefa Kubalíka, a to právě na základě četby těch jeho děl, která se k této otázce vztahují (str. 10n).

Autorka tak činí formou porovnávání obsahu i stylu («rétoriky») jednotlivých publikací vybraného teologa. Poté, co v krátkosti představí jeho osobnost a přehled díla (první kapitola), se věnuje postupně četbě jednotlivých jeho knih a studijních skript právě se zvláštním zřetelem ke zvolené problematice, aby na závěr každé kapitoly pojetí ekumenismu v jednotlivých knihách zhodnotila (druhá až pátá a sedmá kapitola), přičemž vloží kapitolu věnující se posunu ve vztahu k odloučeným bratřím a sestrám na Druhém vatikánském koncilu (šestá kapitola) a kapitolu věnovanou současnému pohledu na ekumenismus na základě encykliky *Ut unum sint* (osmá kapitola), aby se v samotném závěru své práce pokusila celkově zhodnotit vývoj „ekumenického myšlení“ a způsobu vyjadřování Josefa Kubalíka v dlouhých desetiletích jeho působení i s ohledem na postupný posun vztahu k ekumenismu ze strany učení církve (devátá kapitola).

Co do rozsahu a formálních náležitostí práce splňuje podmínky požadované pro diplomovou práci.

Po jazykové stránce je psána dobrou a dobře stylizovanou češtinou.

Z hlediska metodologického je práce sice dobře strukturovaná, cíle práce jsou stanoveny a také velmi dobře naplněny, nicméně celkové zpracování je třeba označit v určitých ohledech za poněkud ledabylé. Kupříkladu poznámkový aparát má sice v zásadě formální jednotu, ale vykazuje prvky určité ledabylosti; například v detailech ne zcela jednotný způsob odkazování se na citovanou literaturu či ne vždy správnou ortografii cizojazyčných odkazů (např. str. 21 nebo 55). V seznamu použité literatury (str. 109n) by bylo zároveň užitečné rozlišit aspoň mezi prameny (ve smyslu Kubalíkových děl) a ostatní literaturou.

Po obsahové stránce je třeba autorku určitě pochválit za to, že dokázala shrnout a ve světle Kubalíkovy životní cesty a událostí v církvi a jejího aktuálního magisteria (a to i s ohledem na specifickou situaci církve v naší zemi) i kriticky zhodnotit patrně všechny jeho podstatné texty věnující se tématu, k čemuž jí bezpochyby pomohly i informace, které čerpala z primárních zdrojů, totiž od pamětníků (např. str. 13). Ze «zhodnocení» jednotlivých děl je vidět její velmi dobrá schopnost texty nejen kriticky číst a interpretovat, ale také citlivě vystihnout a pojmenovat posuny v myšlení jejich autora. Tím, že tato «zhodnocení» připojuje na závěr každé kapitoly, se jí daří už

průběžně velmi dobře naplňovat cíle své práce, čehož pak také dokáže velmi umně zužitkovat v celkovém závěru (str. 106n).

Celkově se tedy jedná o práci z formálního hlediska v některých nepodstatných ohledech za mírně odbytou, z metodologického a obsahového hlediska však o práci velmi zajímavou, zdařilou a dokonce i originální a přínosnou.

Proto tuto práci díky přednostem, které jednoznačně převyšují nedostatky formálního rázu, doporučuji k obhajobě.

ThLic. Jan Houkal, Th.D.
Brandýs n/L., 07. 05. 2012